

DE PROFEET HABAKUK

1

1 De last, welken Habakuk de Profeet, gezien heeft.

Het strafgericht door de Chaldeën:

- 2 HEERE, hoe lang schreeuw ik
en Gij hoort niet,
hoe lang roep ik geweld, tot U,
en Gij verlost niet?
- 3 Waarom laat Gij mij ongerechtigheid zien,
en aanschouwt de kwelling?
Want verwoesting en geweld is tegenover mij
en daar is twist
en men neemt gekijf op.
- 4 Daarom wordt de wet nagelaten,
en het recht komt nimmermeer voort;
want de goddelooze omringt den rechtvaardige,
daarom komt het recht verdraaid voort.
- 5 "Ziet onder de heidenen
en aanschouwt,
en verwondert u,
verwondert u;
want Ik werk een werk in ulieder dagen,
hetwelk gij niet gelooven zult,
als het verteld zal worden.
- 6 Want zie,
Ik verwek de Chaldeën,
een bitter en snel volk,
trekkende door de breedten der aarde,
om erfelijk te bezitten woningen, die de zijne niet zijn.
- 7 Schrikkelijk en vreeselijk is hetzelve;
zijn recht en zijne hoogheid gaat van hemzelven uit.
- 8 Want zijne paarden zijn lichter dan de luipaarden,
en zij zijn scherper dan de avondwolven,
en zijne ruiters verspreiden zich;
ja, zijne ruiters zullen van verre komen,
zij zullen vliegen als een arend,
zich spoedende om te eten.
- 9 Het zal geheellijk tot geweld komen;
wat zij inslorpen zullen met hunne aangezichten,
zullen zij brengen naar het Oosten;
en het zal de gevangenen verzamelen als zand.
- 10 En hij zal de koningen beschimpen,
en de prinsen zullen hem eene belaching zijn,
hij zal alle vestingen belachen;
want hij zal stof vergaderen,
en hij zal ze innemen.
- 11 Dan zal hij den geest veranderen,
en hij zal doortrekken
en zich schuldig maken,
houdende deze zijne kracht voor zijnen god."

De klacht van den profeet:

12 Zijt Gij niet van ouds af de HEERE, mijn God, mijn Heilige?

- Wij zullen niet sterven:
o HEERE, tot een oordeel hebt Gij hem gesteld,
en o Rots, om te straffen hebt Gij hem gegrondvest.
- 13 Gij zijt te rein van oogen,
dat Gij het kwaad zoudt zien,
en de kwelling kunt Gij niet aanschouwen:
waarom zoudt Gij aanschouwen die trouwelooslijk handelen?
Waarom zoudt Gij zwijgen, als de goddelooze dien verslindt,
die rechtvaardiger is dan hij?
- 14 En *waarom* zoudt Gij de menschen maken als de visschen der zee,
als het kruipende gedierte, dat geen heerscher heeft?
- 15 Hij trekt ze alle met den angel op,
hij vergadert ze in zijn garen
en hij verzamelt ze in zijn net;
daarom verblijdt en verheugt hij zich,
- 16 daarom offert hij aan zijn garen
en rookt aan zijn net;
want door dezelve is zijn deel vet geworden
en zijne spijs smoutig.
- 17 Zal hij dan daarom *altoos* zijn garen ledig maken,
en zal hij niet verschoonen met altoos de volkeren te dooden?

2

Het gericht over de Chaldeën:

- 1 Ik stond op mijne wacht
en ik stelde mij op de sterkte,
en ik hield wacht om te zien wat Hij in mij spreken zoude,
en wat ik antwoorden zoude op mijne bestraffing.
- 2 Toen antwoordde mij de HEERE
en zeide:
"Schrijf het gezicht
en stel het duidelijk op tafelen,
opdat daarin leze wie voorbij loopt.
- 3 Want het gezicht zal nog tot eenen bestemden tijd zijn,
dan zal Hij het op het einde voortbrengen
en niet liegen:
zoo Hij vertoeft,
verbeid Hem,
want Hij zal gewisselijk komen,
Hij zal niet achterblijven."
- 4 Zie, zijne ziel verheft zich,
zij is niet recht in hem;
maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.
- 5 En ook dewijl hij trouwelooslijk handelt bij den wijn,
een trotsch man is,
en in zijne woning niet blijft;
die zijne ziel wijd open doet als het graf,
en gelijk de dood is, die niet zat wordt,
en tot zich verzamelt alle de heidenen,
en vergadert tot zich alle volken:
- 6 zouden *dan* niet deze alle van hem eene spreuke opheffen,
en eene uitlegging der raadselen van hem?

- En men zal zeggen:
"Wee dien, die vermeedert hetgeen het zijne niet is, (hoe lang?)
en dien, die op zich laadt dik slijk."
- 7 Zullen niet onvoorziens opstaan die u bijten zullen,

- 8 en ontwaken die u zullen bewegen,
en zult gij hun niet tot plundering worden?
Omdat gij vele heidenen beroofd hebt,
zoo zullen alle overgebleven volkeren u berooven,
om het bloed der menschen,
en het geweld aan het land, de stad en alle inwoners derzelve.
- 9 Wee dien,
die met kwade gierigheid giert voor zijn huis,
opdat hij in de hoogte zijn nest stelle,
om bevrijd te zijn uit de hand des kwaads.
- 10 Gij hebt schaamte beraadslaagd voor uw huis;
uitroeiende vele volkeren,
zoo hebt gij gezondigd *tegen* uwe ziel.
- 11 Want de steen uit den muur roept
en de balk uit het hout antwoordt dien.
- 12 Wee dien,
die de stad met bloed bouwt
en die de stad met onrecht bevestigt.
- 13 Zie,
is het niet van den HEERE der heirscharen,
dat de volkeren arbeiden ten vure,
en de lieden zich tevergeefs vermoeien?
- 14 Want de aarde zal vervuld worden,
dat zij de heerlijkheid des HEEREN bekenne,
gelijk de wateren *den bodem der zee* bedekken.
- 15 Wee dien,
dien zijnen naaste te drinken geeft,
gij die uwe wijnflesch daarbij voegt,
en ook dronken maakt,
opdat gij hunne naaktheden aanschouwt;
- 16 gij zult *ook* verzadigd worden met schande voor eer;
drink gij óók en ontbloot de voorhuid:
de beker der rechterhand des HEEREN zal zich tot u wenden,
en daar zal een schandelijk uitbraaksel over uwe heerlijkheid zijn.
- 17 Want het geweld, dat tegen Libanon begaan is, zal u bedekken,
en de verwoesting der beesten zal ze verschrikken,
om des bloeds wil der menschen,
en des gewelds in het land, de stad en aan alle hare inwoners.
- 18 Wat zal het gesneden beeld baten,
dat zijn formeerder het gesneden heeft;
of het gegoten beeld, hetwelk een leugenleeraar is,
dat de formeerder op zijn formeersel vertrouwt,
als hij stomme afgoden gemaakt heeft?
- 19 Wee dengene,
die tot het hout zegt: "Word wakker",
en: "Ontwaak", tot den zwijgenden steen.
Zoude het leeren?
Zie,
het is *met* goud en zilver overtrokken,
en daar is gansch geen geest in het midden van hetzelfde.
- 20 Maar de HEERE is in Zijnen heiligen tempel:
zwijg voor Zijn aangezicht,
gij gansche aarde.

3

Het gebed van Habakuk:

- 1 Een gebed van Habakuk den Profeet,
op schigjonth.
- 2 HEERE,
als ik Uwe rede gehoord heb, heb ik gevreesd;
Uw werk, o HEERE, behoud dat in het leven in het midden der jaren;
maak het bekend in het midden der jaren;
in den toorn gedenk des ontfermens.
- 3 God kwam van Teman,
en de Heilige van den berg Paran. Sela.
Zijne heerlijkheid bedekte de hemelen
en het aardrijk was vol van Zijnen lof.
- 4 En daar was een glans als des lichts;
Hij had hoornen aan Zijne hand,
en aldaar was Zijne sterkte verborgen.
- 5 Voor Zijn aangezicht ging de pestilentie,
en de vurige kool ging voor Zijne voeten henen.
- 6 Hij stond en mat het land,
Hij zag toe en maakte de heidenen los:
en de aloude bergen zijn verstrooid geworden,
de heuvelen der eeuwigheid hebben zich geborgen;
de gangen der eeuw zijn Zijne.
- 7 Ik zag de tenten van Kuschan onder de ijdelheid;
de gordijnen van het land Midian schudden.
- 8 Was de HEERE ontstoken tegen de rivieren?
Was Uw toorn tegen de rivieren,
was Uwe verbolgenheid tegen de zee,
toen gij op Uwe paarden reedt?
Uwe wagens waren heil.
- 9 De naakte grond werd ontbloot *door* Uwen boog,
om de eeden aan de stammen gedaan *door* het woord. Sela.
Gij hebt de rivieren der aarde gekliefd.
- 10 De bergen zagen *U en* leden smarte;
de waterstroom ging door,
de afgrond gaf zijne stem,
hij hief zijne zijden op *in* de hoogte.
- 11 De zon, de maan stonden stil *in hare* woning;
met het licht gingen Uwe pijlen daarhenen,
met glans Uwe bliksemende spies.
- 12 Met gramschap tradt Gij *door* het land,
met toorn dorschtet Gij de heidenen.
- 13 Gij toogt uit tot verlossing Uws volks,
tot verlossing met Uwen Gezalfde:
Gij doorwondet het hoofd van het huis des goddeloozen,
ontblootende den grond tot den hals toe. Sela.
- 14 Gij doorboordet met zijne staven het hoofd zijner dorplieden;
zij hebben gestormd om mij te verstrooien;
die zich verheugden, alsof zij den ellendige in het verborgen zouden opeten.
- 15 Gij betract *met* uwe paarden de zee,
de geweldige wateren werden een hoop.
- 16 Als ik het hoorde,
zoo werd mijn buik beroerd,
voor de stem hebben mijne lippen gebeefd,
verrotting kwam in mijn gebeente,
en ik werd beroerd in mijne plaats.

- Zekerlijk zal ik rusten ten dage der benauwdheid,
als Hij optrekken zal tegen het volk,
dat Hij het met benden aanvalle.
- 17 Alhoewel de vijgeboom niet bloeien zal
en er geen vrucht aan den wijnstok zijn zal,
dat het werk des olijfbooms liegen zal
en de velden geen spijs voortbrengen,
dat men de kudde uit de kooi afscheuren zal
en dat er geen rund in de stallen wezen zal:
- 18 zoo zal ik nochtans in den HEERE van vreugde opspringen,
ik zal mij verheugen in den God mijns heils.
- 19 De Heere HEERE is mijne sterkte;
en Hij zal mijne voeten maken als der hinden,
en Hij zal mij doen treden op mijne hoogten.

Voor den opperzangmeester op mijne neginoth.